

Bijbels perspectief

Woord van de week

Romeinen 8:28

Wij weten nu, dat [God] alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn.

Wat kun je als mens, ook als christen, soms door moeilijke tijden gaan die, als ze zich voordoen, niet alleen onbegrijpelijk zijn maar bovendien alle zin lijken te missen. Het kan zelfs zo zijn dat je het gevoel hebt, dat als een en ander je overkomt het volkomen los van God staat. Sterker, je het idee hebt Hem juist nu meer dan nodig te hebben en Hij eindeloos ver weg lijkt - allesbehalve betrokken op je bestaan van dat moment. De zinloosheid lijkt het te winnen en kan maar wat zwaar drukken. Wel mooi dat een lied dan zegt 'al schijnen mij Uw wegen duister, zie ik vraag u niet waarom' maar, dat 'waarom' beheerst je wel degelijk!

Juist op die ogenblikken wil een tekst als die gekozen voor deze week bemoedigen, aanmoedigen om vol te houden. Paulus beweert hier nogal wat, terwijl hij een beroep doet op ons 'weten' van wat hij hier zegt. En daar begint het mee: wij weten. De omstandigheden kunnen zodanig zijn dat ze dat 'weten', het zicht op de God zoals uitgetekend in dit tekstvers vertroebelen. Weten we dat God inderdaad *alle* dingen doet meewerken ten goede voor wie Hem liefhebben?

Het tekstvers beweert niets minder dan dat het leven van een God liefhebbend christen volkomen onder Diens controle staat. Grandioos, vindt u niet? Maar dat betekent niet dat daarmee de verwarring en vooral de pijn van die jou overvallende omstandigheden zo maar is weggenomen. Het zich begrijpelijk opdringende en o zo menselijke 'waarom' is daarmee niet beantwoord. Eigenlijk vraagt dit tekstwoord blindelings vertrouwen van de Vader juist op en in die momenten. Daar is een Job. Wat overviel hem niet achter elkaar en volkomen onverwacht, terwijl het hem ook zelf heel direct in het geheel opnam - vol zweren, ziek! Het 'waarom' kwam ook bij hem omhoog en hoe. En dat terwijl hij uitriep: *Wil Hij mij doden, ik blijf op Hem hopen*. En als iemand dat getuigenis, ondanks het reële 'waarom' waarmaakte dan Job wel! Hij wist dat de Losser die leefde zijn leven in de hand had.

Het kan zijn dat zich op dit zelfde moment omstandigheden in ons leven voordoen waarop we geen enkele grip hebben, laat staan dat we ze kunnen begrijpen. Omstandigheden waarvan we misschien zélf wel de oorzaak zijn. Hoe ook, geloof ik wat het tekstvers beweert? Dat God letterlijk *alles* doet meewerken ten goede? Hoe mooi het beeld dat Corrie ten Boom ooit gaf. Ze vertelde dat toen ze een weefschool bezocht, ze een leerling zag die een in haar ogen onherstelbare fout maakte. Toen ze hem daar op wees, zei de leerling: 'de meester weet daar, als ik het hem vertel, iets moois van te maken!' Alles werkt mee ten goede. Wat een troost en bemoediging, aanmoediging! Kijk naar het einde van Job! De Almachtige God en Vader van onze Here Jezus Christus staat niet onmachtig tegenover de heftigste omstandigheden die ons leven kunnen raken, Hij wil ze doen meewerken ten goede. Al betekent het misschien toch: *eenmaal* zie ik al Uw luister. Hij wil je sterkte zijn en strekt zich naar je uit!

Gebed

Hemelse Vader wat heeft Paulus in zijn leven – en dat met U! – niet meegemaakt en doorgemaakt. Hoe levendig beschrijft hij al datgene tot en met het langs de rand van de dood scheren. Het is dan ook vanuit de ervaring in dat alles met U dat hij het tekstwoord schrijft. Hij heeft zeker recht van spreken. Wij maken, mogelijk heel concreet op dit moment, omstandigheden mee die tot wanhoop zouden kunnen leiden, ja, het gevoel geven dat U niet meer op ons leven betrokken bent en dat U zich verbergt. Maar vast mag ook voor ons staan dat u, zelfs als het lijkt dat U zich verbergt, U ons wel degelijk in het oog houdt. Geloven mag hier weten zijn: wij *weten* dat U alle dingen doet meewerken ten goede...! U vraagt maar één ding: U liefhebben. En wij hebben lief, omdat U ons eerst heeft liefgehad! Dank daarvoor in Jezus Naam, amen.